

29 września wiujemy dzieł Archaniołów: Michała, Rafała i Gabriela, którym Bóg powierzył specjalne misje wobec ludzi. Archaniołowie nigdy nie byli ludźmi, jednak zaliczani są do świętych. W początkach chrześcijaństwa zbyt pochopnie oddawano cześć siedmiu Archaniołom, wymienianym w apokryfach. Synody w Laodycei (361 r.) i w Rzymie (492 r. i 745 r.) zezwoliły, by otoczyć kultem liturgicznym tylko św. Michała, św. Gabriela i św. Rafała, ponieważ tylko o tych Archaniołach mamy wyraźne świadectwo w Piśmie Świętym.

Imiona Archaniołów mają charakter teoforyczny. Wskazują na ich powołanie z Bogiem. Określają również istotę misji pełnionej przez nich z woli Boga. Michał - z hebrajskiego Mikael znaczy - "który jak Bóg" (tzn. kto może rządzić z Bogiem?). Imię Gabriel - z hebrajskiego Geberel - składa się z dwóch wyrazów: geber - silny oraz el - Pan Bóg. Imię to tłumaczone jest więc jako "moc Boga", "wojownik Boga". Rafał to również imię pochodzenia hebrajskiego Raphael i oznacza "Bóg uzdrawia", "Bóg uleczy".

Pierwsze miejsce wśród Archaniołów ma Michał. Według tradycji chrześcijańskiej i żydowskiej, kiedy Lucyfer zbuntował się przeciwko Bogu i skłonił do buntu człowieka, w czasie św. Michała wystąpił jako pierwszy przeciwko niemu z okrzykiem "który jak Bóg!". Na kartach Pisma Świętego - Starego i Nowego Testamentu - wymieniany jest pięciokrotnie, w Księżce Daniela nazwany jest "jednym z przedniejszych księży nieba" (Dn 13, 21) oraz obrońcą ludu izraelskiego (Dn 12, 1). św. Jan w Apokalipsie określa go jako stojącego na czele duchów niebieskich i walczącego z szatanem (Ap 12, 7), św. Juda Apostoł twierdzi, że w czasie św. Michała został zlecony, aby strzegł ciała Mojżesza po jego śmierci. Mówi o nim również św. Paweł Apostoł (1 Tes 4, 16). Stary Testament przypomina, że imię Michała nosili także ludzie (por. Lb 13, 14; 1 Krn 5, 13, 2 Krn 21, 24; Ezd 8, 9). św. Michał pojawia się w piśmiennictwie wczesnochrześcijańskim. Uchodzi tam za księcia aniołów, Archanioła, któremu Bóg powierzył zadania wymagające szczególnej siły. Wstawia się za ludźmi u Boga, stoi przy umierających, a potem towarzyszy duszom w drodze do nieba. Z tego tytułu jest on patronem kaplic cmentarnych, a w XII w. przedstawiany jest z wagami do odmierzania dobrych uczynków. Archanioł Michał jest patronem żołnierzy i rytmików, oświeceni, aptekarzy, krawców, szklarzy, malarzy, piekarzy, tokarzy, kupców, konstruktorów wag, pracowników banków, wzywany jest także w przypadku błądów i niepogody. Jest również patronem umierających i ich obrońcą na Sądzie. Dlatego Kościół wzywa go na pomoc w pieśni: Księżo niebieski, święty Michale, / Ty sprawy ludzkie kładziesz na szale! / W dziełsędzi Boga na trybunale / Bądź mi Patronem, święty Michale, / Za Protektora bądź i Patrona, / Niech mnie wspomoc Twoja obrona, / Umię czartowski zuchwałośrogi, / Bądź Przewodnikiem, bądź mi i Drogę. Przedstawia się go jako rycerza z mieczem we wzniesionej prawej ręce, w zbroi, z oszczepem, z pokonanym i związanym szatanem w postaci smoka u stóp, na tarczy napis: Quis ut Deus - "Który jak Bóg". Imię Gabriel w Starym Testamencie występuje dwa razy. Raz tłumaczy prorokowi Danielowi sens wizji o baranie i koźle (Dn 8, 13-26), za drugim razem wyjaśnia Danielowi przepowiednię Jeremiasza o 70 tygodniach-latach (Dn 8, 13--26; 29,10; Jr 25, 11n). W Nowym Testamencie Gabriel uważany jest za szczególnego opiekuna świętej Rodziny. Najpierw powiadomi Zachariasza o narodzinach Jana Chrzciciela, potem zwiastował Najświętszej Maryi Pannie narodzenie Pana Jezusa. Wydarzenia te opisał św. Łukasz (Łk 1, 1-80). To Gabriel pojawił się również w snach św. Józefa, powiadając go najpierw o macierzyństwie Maryi, potem ostrzegając przed Herodem (Mt 2, 13) i wreszcie nakazując mu wrócić do Nazaretu (Mt 2, 19--20). Zapewne św. Gabriel był obecny przy zmartwychwstaniu Pana Jezusa (Mt 28, 5-6) oraz przy Jego wniebowstąpieniu (Dz 1, 10). Papież Pius XII w 1951 r. ogłosił Archanioła Gabriela patronem telegrafu, telefonu, radia i telewizji. Jest również patronem doradców i urzędników pocztowych, posłańców, kolekcjonerów znaczków pocztowych, dzielników i korespondentów prasowych. Najczęściej przedstawiany jest jako młodzieniec w białych szatach, ze skrzydłami, w scenie zwiastowania. Archanioł Rafał znany jest przede wszystkim z Księgi Tobiasza, w której czytamy, jak opiekun otoczył Tobiasza w czasie podróży do Persji, a po powrocie do domu wyjawiał Tobiaszowi i jego ojcu, kim jest: "Ja jestem Rafał, jeden z siedmiu aniołów, którzy stoją w pogotowiu i wchodzi przed majestat Pański" (Tb 12, 15). Archanioł Rafał czczony jest jako patron chorych, pielgrzymów i podróżnych oraz aptekarzy, górników, dekarzy, marynarzy, emigrantów, wzywany w przypadku choroby oczu i zarazy. Pod koniec średniowiecza zaczął uważać Rafała za opiekuna podróżnych. Jest przedstawiany najczęściej jako Anioł Stróżujący nad krokami ludzi. Prosimy Boga, aby Ten, który z podziwu godną mądrością wyznacza obowiązki aniołom i ludziom, sprawi nam łaskawie, aby na ziemi strzegli naszego życia aniołowie, którzy w niebie zawsze pełnią swój obowiązek przed Nim (por. kolekta). Justyna Wołoszka źródło: NIEDZIELA (<http://niedziela.pl/artukul/8081/nd/Swieci-Archaniolowie>)